

РЕШЕНИЕ

№ ..

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № ...0226000600055 по описа за 2022
година

при участието на прокурора лейтенант **Наталия Станчева**, образувано по
жалба от подсъдимия старшина П. С. И. от военно формирование ... - Г...
против присъда № 6/18.07.2022 година по похд № ...0216200200061.

С обжалваната присъда състав на Военен съд – П. е признал подсъдимия
старшина П. С. И. от военно формирование ... - Г... за виновен, в това че:

в периода 25.06.20.. г. – началото на м. септември 20.. г., в с. Г..., общ. М.,
обл. П., в района на блокове и. р., извършил блудствени действия с цел да
възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на
малолетните, ненавършили 14 години лица, от женски пол – В. И. Б. на 12
години, ЕГН ***** от гр. П. и Р. С. П., на 10 години, ЕГН *****
от гр. П., заедно и поотделно, при условията на продължавано престъпление,
както следва:

- на неустановена дата в периода от 25.06.20.. г. до 01.07.20.. г. с. Г..., в бл.
№ .., ет. .., ап. ..-., в спалнята, на леглото първо свалил с двете си ръце
клина и бельото до глезените на В. Б., казал й да седне на леглото,
разтворил й краката, опипал бедрата й от вътрешната страна, разгледал
половия й орган, като светел с фенерчето на личния си телефон „Нокия“.
След това свалил с двете си ръце панталоните и бельото до глезените на
Р. П., казал й да седне на леглото, опипал бедрата й с двете ръце от
вътрешната страна, разгледал половия й орган, като светел с фенерчето
на личния си телефон „Нокия“.

- на неустановена дата, около средата на месец юли 20.. г., към 21,30 – 22.00 ч. в с. Г., **блокове и. р.**, на стълбищната площадка пред блока със срутения покрив хванал дясната ръка на В. Б. и я поставил през панталона си върху половия си член.
- на неустановена дата, към края на месец юли 20.. г., около 15 – 16 ч. след обяд, в с. Г., в бл. №.., ет. .., в освободен апартамент наречен „Б.“, в хола, стоейки прав си свалил панталона и бельото до глезените, като с едната си ръка хванал едната ръка на В. Б. за китката и я поставил върху члена си, а с другата си ръка хванал една от ръцете на Р. П. и я поставил под тестисите си, като извършвал движения с техните ръце напред – назад, нагоре – надолу. После им разменил ръцете няколкократно, докато получил ерекция.
- на неустановена дата в началото на месец септември 20.. г., около обяд, в с. Г., в бл. № .., ет. .., ап. ..-.., в спалнята, на леглото съблякъл панталона и бельото на В. Б., накарал я да легне, седнал до нея и се опитал да проникне с пръст в половия ѝ орган. След това хванал Р. П. за едната ръка и я избутал на леглото, като я накарал да легне, опитал се да проникне с пръст през дрехите в половия ѝ орган и на основание чл. 149, ал. 5, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК ГО Е ОСЪДИЛ на ШЕСТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 57 ал. 1 т. 2, б. „а“ от ЗИНЗС е определил първоначален СТРОГ РЕЖИМ при изтърпяване на наложеното наказание.

Съдът е осъдил подсъдимия да заплати на пострадалите В. И. Б. и Р. С. П. обезщетение за причинените им от деянията неимуществени вреди в размер на по 20 000 (двадесет хиляди) лева на всяка от двете ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

Съдът се е произнесъл и по разноските и по веществените доказателства по делото.

В жалбата на подсъдимия П. С. И., чрез защитника му – адвокат С. Я. от АК – П. и в допълнение към нея се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост, за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за явна несправедливост на наложените наказания. Изтъква се, че показанията на двете пострадали са възприети безкритично от основния съд. Показанията им се преразказвали от техните родители и от психолози, които са работили с тях. Съдът не бил съобразил противоречията в показанията на пострадалите описани подробно в първите психиатрични експертизи. Не били съобразени противоречията между показанията на пострадалите и тези на другите свидетели, например К. и П.. Твърди се, че двете пострадали не са се страхували от И., понеже след случаите са отишли на дискотека с него. Неправилно съдът не кредитирал първата тройна, втората двойна и третата тройна съдебно – психиатрични и психологични експертизи. Оспорва се назначаването на повторна тройна съдебно-психиатрична и психологична експертиза в съдебното заседание. Оспорва се заключението на тази експертиза, че случаите са довели до промяна на емоционалното и социалното функциониране изразяващо се в нарушения от регистъра на интимни отношения и трудност в осъществяването им. Изтъква се в тази

насока, че В. Б. с лекота сменяла приятелите си. Въпреки липсата на доказателства в тази насока, и по отношение на Р. Б. съдът приел наличие на тежък стрес и разстройство в адаптацията. Сочи се противоречие между показанията на свидетелите Б., М. и И. и тези на двете пострадали. Първите твърдели, че т.н. апартамент „Б.“ се заключава от външната страна, а двете пострадали сочели, че било налице резе от вътрешната страна. Липсвал коментар на показанията на М. и И. досежно твърдението им, че през инкриминирания период не са забелязали двете пострадали момичета да ги е страх от И.. Превратно били тълкувани показанията на двамата лични лекари на момичетата, които твърдели, че в здравето и държането им не е имало отклонения, а съдът приел обратното в мотивите си. Неправилно не са кредитирани от съда показанията на свидетеля С. И. само с мотива, че е син на подсъдимия. Иска се отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за невинен и оправдан по предявените му обвинения. Алтернативно се иска намаляване на наложеното наказание. По отношение на уважените граждански иски се прави възражение за изтекла погасителна давност.

Военно-апелативният съд провери изцяло правилността на присъдата и за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подс. И. от 1991 г. живеел в бл. № .., ет. .., ап. ...-, блокове и. р., в с. Г., обл. П.. През 19.. г. се оженил за св. Ц.. На 23.01.19.. г. се родил синът им – св. С. И.. Когато станал на 1 година, на св. С. И. била поставена диагноза „Д. ц. .“, която била пожизнена поради необратимия ѝ характер. Бил 95% трудово неработоспособен, като се придвижвал с проходилка. През 2003г. подсъдимият и св. Ц. се развели. Синът им живеел предимно при майка си в с. Ч., обл. В., ул. „А. м.“ № ... Обикновено през лятото св. С. И. бил при баща си в с. Г...

Съседи на подс. И. били семейство Б.и (св. Е. Б. и св. И. Б.), които от 19..г. живеели в бл. .., ет..., ап. .. в блоковете и. р. в с. Г... Семейство Б.и имали син – А. Б., роден на 15.03.19.. г. с диагноза „Д. ц. .“, която била пожизнена поради необратимият ѝ характер. А. Б. бил на 100% трудово неработоспособен. Сем. Б.и имали и дъщеря – пострадалата В. И. Б., родена на 20.04.20.. г.

Съседи на подсъдимия били и семейство П. (св.В. П. и св.С. П.), които от 200.г. живеели в бл. .., ет..., ап..., блокове и. р. – с. Г... Семейство П. имали дъщеря – пострадалата Р. С. П., родена на 03.12.2002 г.

Подсъдимият И. поддържал добри отношения със съседите си, включително със сем. Б.и и сем. П.. Често те, както и други техни съседи, заедно с децата си, се събирали на пейките пред блоковете, разговаряли, общували. Подсъдимият се отнасял доброжелателно и с внимание към всички съседски деца, включително и към пострадалите В. Б. и Р. П.. Израел си с тях, черпел ги. Поради това децата се отнасяли с доверие към него и дори се обръщали към него на малко име.

В края на месец юни 20..г., в периода между 25.06.-01.07., около обяд, двете свидетелки В. Б. и Р. П. се намирали на пейки пред блоковете в с. Г., където живеели. Там се намирали подсъдимият и неговия син - свидетелят С. И.. По това време двете момичета били съответно на 12 и 10 години, а синът на подсъдимия бил на 16 години. Трите деца слушали музика на лаптоп, говорили си техни неща, а подсъдимият ги оставил сами. Не след дълго се върнал при децата на пейката и им казал, че е време синът му да се прибира и ги поканил и тримата да се качат в апартамента, за да продължат да си играят. До този момент двете пострадали не се били качвали в апартамента на подс. И.. След като те се съгласили, всички отишли в апартамента на подсъдимия и децата се разположили в хола, като св. И. бил седнал на фотьойл с гръб към вратата, а момичетата на диван, перпендикулярно на фотьойла. Трите деца били сами в стаята, а подсъдимият се намирал в кухнята. Не след дълго подс. И. дошъл в хола с купа пържени картофи и предложил на всички да обядват. След като всички обядвали, подсъдимият разчистил масата и отново отишъл в кухнята. След малко обаче се върнал при децата с притеснен външен вид и им казал, че картофите били заразени с някаква смъртоносна болест и затова се налага да ги прегледа, иначе можело да умрат. След това се насочил към сина си, съблякъл го от кръста надолу, застанал отстрани, за да могат момичетата да виждат какво прави, и започнал да разглежда половия му член, след което казал, че е здрав и го облякъл отново. След това подсъдимият извикал двете момичета в спалнята, за да може да прегледа и тях. Те били притеснени, че може наистина да са заразени с нещо, затова и отишли. В спалнята щорите били спуснати и било затъмнено. Най-напред подсъдимият накарал пострадалата В. Б. да седне на спалнята. След това отишъл в единия ъгъл на стаята, откъдето се чуло тропане на нещо метално. В. Б. погледнала и видяла, че подсъдимият отваря метална каса и вади от нея телефон "Нокиа". След това подсъдимият я накарал да стане, свалил ѝ клина и бельото и я накарал отново да седне. Светнал с фенерчето на телефона, разтворил ѝ краката и започнал да я опипва по вътрешната страна на бедрата, след което огледал и влагалището ѝ. Малко след „прегледа“ ѝ казал, че е здрава и тя се облякла. Същата процедура подсъдимият повторил с Р. П., която до този момент стояла в единия ъгъл на стаята. Подсъдимият свалил с ръце панталоните и бельото на Р., накарал я да седне на леглото и отново светейки си с фенерчето на телефона, разтворил краката ѝ и започнал да я опипва по вътрешната страна на бедрата и да оглежда влагалището ѝ. След това ѝ казал, че тя също е здрава и момичето се облякло.

Децата продължили да се занимават с лаптопа и да слушат музика в хола до ранния следобед, когато решили да си ходят. Докато ги изпращал, подсъдимият ги заплашил да не казват на никого за случилото се, казал им, че им е направил снимки, и че в противен случай щял да ги убие тях и семействата им. Изплашени от думите му, децата не споделили с никого за станалото.

В средата на месец юли същата година, на неустановена по делото дата, към 21,30-22ч. съседите се били събрали на пейките пред блок №.. и. р., с. Г., т.нар. „г.". Там били и двете пострадали момичета, като нямало други деца. В

един момент се появил подсъдимият с пушка, с яка от лисица на врата и казал на децата да тръгват с него на лов за лисици, за да им направи после и на тях по една такава яка. Виждайки го въоръжен, двете момичета си припомнили думите на подсъдимия, че ще убие тях и семействата им, при което от страх за живота си и този на близките си, се съгласили, а и семействата им (без майката на Р., намираща се тогава в Испания), били също на двора и не възразили. Тримата отишли до съседен блок, последен в редицата, полуразрушен и намиращ се на около 100-150метра от обитаемите блокове. Пред блока имало циментова площадка със стълби. Тримата седнали на площадката и зачакали. Подсъдимият стоял в средата, В. била от лявата му страна, а Р. от дясната. В един момент подсъдимият хванал с ръка дясната ръка на В. и я сложил върху пениса си. Тя се стреснала и скочила на крака. Той също станал и насочил пушката си към нея, в областта на дясната половина на главата ѝ, като ѝ казал, че тя знае какво може да направи той и че може да убие и нея, и родителите ѝ. Р. също била скочила на крака, но при тези думи на подсъдимия двете момичета се подчинили от страх и отново седнали на площадката. Малко по-късно, тъй като в крайна сметка се оказало, че няма лисици, тримата се прибрали обратно при останалите. За тези случаи момичета обсъждали помежду си, но решили да не споделят на никого, тъй като се страхували за своя и на близките си живот. За тях това бил сериозен стрес и изпитвали силен страх от думите на подсъдимия.

В края на месец юли 20..г., около 15-16ч. в с. Г., блокове и. р., двете пострадали се намирали на пейка пред блоковете, където живеели и слушали музика. В един момент при тях дошъл подсъдимият, като носел една стъклена топка, от която излизали някакви жици. Поканил ги да викат духове в освободен апартамент, намиращ се в бл. № ..., на първия етаж, точно срещу жилището на Р. П.. Този апартамент бил наричан от съседите "Б.", като зимно време там се събирали мъжете от околните жилища. Тримата влезли вътре в апартамента, като подсъдимият затворил външната врата с кука, а вратата на хола затворил с пирон-райбер. След това подсъдимият, стоейки прав, свалил панталоните и бельото си до глезените, с една ръка хванал едната ръка на В. и я поставил върху пениса си, а с другата си ръка хванал една от ръцете на Р. и я поставил върху тестисите си. Започнал с техните ръце да извършва движения нагоре-надолу, напред-назад, като непрекъснато сменял ръцете им, докато в един момент получил ерекция. След това с хартия, намираща се върху маса в помещението, се избърсал, взел топката и започнал да говори на някакъв странен език и в един момент казал, ако духът е добър, да развее знамето. Докато подсъдимият извършвал движения с ръцете им по пениса и тестисите си, момичетата успели да забележат, че отвора на уретрата му не се намира на обичайното си място, а е на няколко сантиметра надолу по долната повърхност на пениса. На тръгване от жилището подсъдимият отново отправил заплаха към тях, че ще ги остави сираци и че ще се наложи В. сама да гледа брат си, който страда от ДЦП.

В края на август-началото на септември 20..г., подсъдимият се връщал от някакво събиране. Двете момичета В. и Р. си играели пред блоковете. Като ги видял, подсъдимият им казал да се качат при него в апартамента му, за да

гледат филм. Тъй като момичетата вече се страхували непрекъснато от подсъдимия се качили в жилището му, където той им извадил порно списания и ги сложил на масата, за да ги разглеждат, след което им пуснал някакъв порно филм, но те не погледнали нито към списанията, нито към филма, само разбрали, че се касае до филм, в който девствено момиче се обезчестява от мъж. След края на филма момичетата се прибрали.

На неустановена дата в началото на септември 20.. г., около обяд, в с. Г., блокове и. р., пострадалите П. и Б. отново били на пейката пред блок № Подсъдимият отишъл при тях и им казал, че си бил купил ново оръжие, което струвало около 5 хиляди лева и можело да убие човек на разС.ие 2-3 километра. Държал в ръка и един патрон. Поканил ги да се качат в апартамента му, като водени от страха в резултат на досега отправяните от него заплахи, се съгласили да отидат с него. В спалнята подсъдимият отворил касата с оръжие и им показал черно на цвят голямо оръжие, както и метални китайски звездички, за които споделил, че можели да разрежат вътрешностите на човека. В един момент бутнал на леглото пострадалата Б., като съблякъл дрехите и бельото ѝ, разтворил краката ѝ и се опитал да проникне с пръст във влагалището ѝ. Б. я запарило и заболяло, изтласкала го с ръце, облякла се, разплакала се и се затичала извън апартамента надолу по стълбите. След това И. хванал Р. П. и я бутнал на леглото. Опитал се да проникне с пръст през дрехите на момичето във влагалището ѝ, но не успял, тъй като П. се съпротивлявала, като го изблъсквала и ритала с крака. Усетила силна болка и парене в слабините си. Успяла да се отскубне и също избягала от апартамента на подсъдимия.

За всичко случило се пострадалите Б. и П. не казали на никого, страхувайки се и притеснявайки се, че И. може да изпълни поС.ните си закани към тях, част от които било да пусне в интернет голите им снимки и да унищожи тях и семействата им.

През м.август 2016г. следобед в с. Г.. на пейките пред блоковете и. р. се намирали много хора от живеещите в блоковете, между които били и подсъдимият И. и свидетелите И. Б., Е. Б., А. Б., пострадалите В. Б. и Р. П., С. И., И. и В.. Същите разговаряли, като разговорът се насочил към това какво трябва да може да прави една жена. В един момент подсъдимият се обърнал към пострадалите В. и Р. и им казал, че не могат да готвят и да шият и че ако им бил съпруг, щял да вземе една лопата и да ги бие докато спрат да дишат. Също така им казал, че ако едно момиче иска да си намери сериозен приятел, трябва да му извърти една свирка и той ще бъде неин. Тези негови думи провокирали свидетелката Е. Б. - майка на В., да реагира остро, като му казала да не я учи какво трябва да може и да дава съвети как да си възпитава децата, включително започнала да го обижда. От своя страна подсъдимият казал на И. и Е. Б.и, че дъщеря им е с нисък морал, че още на 14 години има приятел, който е по-голям от нея с десетина години и спят заедно. На следващия ден, пак пред блоковете, в присъствието на подсъдимия и визирайки него, Е. Б. забранила на дъщеря си „да се разправя с този педофил”.

Година по-късно, на 15..09.20.. г. към 15.30ч. св. Б. бил на работа, когато по телефона се обадила съпругата му и му казала, че на връщане от училище

дъщеря им била причакана на автобусната спирка в с. Г.. от подсъдимия. По пътя към жилището им я настигнал и ѝ казал, че ще каже на целия свят, че е курва. Пострадалата Б. написала съобщение на майка си по приложението „Viber” за ставащото, при което Е. Б. оставила сина си сам в жилището им и отишла да посрещне дъщеря си. Когато видял свидетелката Е. Б., подсъдимият си тръгнал. След като се прибрал от работа, свидетелят Б., някъде между 17.30 и 18.00 часа на същия този ден, отишъл при подсъдимия И., който в това време бил навън пред блоковете. Казал му, че иска да си поговорят. Б. предупредил подсъдимия И. да спре да се занимава със семейството му, на което той му отговорил, че имал голи снимки на дъщеря му В. в телефона си, била снимана в различни пози, че бил първият мъж на дъщеря му. От неговите действия В. изпитвала удоволствие, както и той. Казал също, че знаел формата на гърдите ѝ, че нямала нито една бенка по тях. Свидателят Б. се прибрал и веднага разказал всичко чуто за дъщеря си на съпругата си. Е. Б. веднага разговаряла с В. и я попитала дали е вярно казаното от И.. Пострадалата Б. разказала някои неща, но не всичко, защото се страхувала и срамувала. На следващия ден вече В. Б. разказала всичко на майка си.

На 17.09.20.. г. сем. Б.и се свързали със сем. П. и им казали, че искат да говорят с тях за дъщерите им. Среещнали се в гр. П., в заведение. На срещата присъствали св. С. П., съпругата му В. П., дъщеря им – пострадалата Р. П., И. Б., съпругата му Е. Б. и дъщеря им – пострадалата В. Б.. Семейство Б.и обяснили на семейство П., че желаят да пуснат жалба срещу П. И. за извършени педофилски действия срещу дъщеря им и искали да посочат Р. П. като свидетел на тези действия. До този момент сем. П. били в пълно неведение за случилото се с дъщеря им.

На 18.09.20.. г. св. И. Б. подал жалба срещу старшина П. И. в РУ- Т., а сем. П. подали жалба на 21.11.2017 г. На 29.11.2017 г. било образувано настоящото досъдебно производство.

За да предпазят дъщеря си от продължаващи срещи с подсъдимия, семейство Б.и продали собственото си жилище – апартамент в бл. ..., ет. ..., ап. ... в блоковете и. р. в с. Г.. през месец октомври 20.. г. За времето от средата на м. ноември 2017 г. до 24.12.2017 г. се преместили да живеят в с. К., обл. П., при майката на Е. Б.. С парите от продаденото жилище и допълнителен заем сем. Б.и закупили жилище в гр. П., където живеят и до момента.

Семейство П., след като узнали какво е правил подсъдимият с дъщеря им, също изоставили жилището си в бл. № ..., ет..., ап. ..., блокове и. р. – с. Г.. и започнали да живеят под наем в гр. П.. Причината да се преместят била основно в необходимостта дъщеря им да се възстанови от психическите травми и стреса, тъй като за кратко време Р. П. напълняла с около петдесет килограма.

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че подсъдимият е извършил деянието по чл.

149, ал. 5, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Несъстоятелен е доводът на подсъдимия и неговия защитник, че показанията на двете пострадали момичета са възприети безкритично от основния съд и че същите се преразказвали от техните родители и от психолозите, които са работили с тях. Показанията на двете момичета са последователни, логични и непротиворечиви относно броя на деянията извършени от подсъдимия спрямо тях, относно времето, местата и начина на извършване на деянията. Пострадалите момичета подробно описват всяко от деянията. Съвсем нормално е на възрастта, на която са били към лятото на 20.. година двете момичета да не са разбирали какво се случва от гледна точка на това, че подсъдимият ги е събличал и че ги е виждал голи. Още по нормално е да са изпитвали страх от неговите заплахи. Такива са били думите към тях, че ако разкажат за случилото се ще убие техните родители и те ще останат сираци, освен това показването на оръжието пред двете деца през месец септември 20.. година и разяснението пред тях, че същото убива човек от разстояние два километра и че ако ги убие никой няма да разбере (виж показанията на В. Б. в с.з. на 07.07.2021 година пред основния съд). Показанията на В. Б. кореспондират с тези на майка ѝ – Е. Б. (в същото съдебно заседание). Последната установява факта, че на 15.09.20.. година дъщеря ѝ и писала по мобилното приложение „Viber“, че подсъдимият я преследва и тя е излязла да я посрещне. Показанията на В. Б. кореспондират и с тези на баща ѝ – И. Б., който съобщава че на 15.09.20.. година съпругата му отишла да посрещне дъщеря им, която била преследвана от подсъдимия И.. Не е верен доводът на защитата на подсъдимия, че бащата и майката на В. Б. преразказвали показанията на дъщеря си. Показанията им касаят изключително начина, по който са разбрали за случвалото се между тяхната дъщеря и подсъдимия И., първоначалната им реакция и събитията след това. Най-нормалното нещо за един родител, научавайки какво се е случвало с детето му, е да го разпита подробно за станалите събития. Между другото, И. Б. е научил всички факти от самия подсъдим след скарването помежду им на 15.09.20.. година. Тогава подсъдимият казал на В., че имал голи снимки на дъщеря му, че знаел за бенките по тялото ѝ, както и че той бил първия мъж, който я е отворил, че на него също му било добре и че на нея също ѝ било добре. Без този разговор родителите на В. Б. не биха могли да научат онова, което се е случвало с тяхното дете в близкото минало. Едва след това са провели разговор с В., при който тя им е разказала за случвалото се между нея и подсъдимия П. И.. Тогава са разбрали и че идентични действия И. е извършвал и с Р. П.. Двете семейства са били принудени да търсят и психологическа помощ, за да преодолеят и емоционалния срыв у двете момичета.

В подкрепа на показанията на Р. П. са и тези на свидетелката М. В. (в с.з. на 07.07.2021 година пред основния съд), психолог в агенцията за защита

от дискриминация. Тя е работила с П. като психолог през времето от октомври до декември 2017 година. Пред нея П. е разказала за блудствените действия на подсъдимия спрямо нея и В. Б.. В. описва и психоемоционалното съС.ие на П. като изключително недоверчива, много затворена, вгълбена в себе си и със силно чувство за тревожност. У Р. е било налице съС.ие на остър стрес и чувство на срам и объркване. В подкрепа на показанията на В. Б. са тези на свидетелката Е. Г.а – психолог към отдел „Закрила на детето“ (в с.з. на 07.07.2021 година пред основния съд), която е работила с нея през 2017 година. В началото на съвместната им работа В. Б. е споделила за инкриминираната дейност на подсъдимия по отношение на нея и на Р. П.. Г.а описва В. Б. като момиче с чувство за вина, което не е споделило с родителите си толкова време за случилото се. Причината за това бил страхът. Притеснявала се за близките си и най-вече за брат си, който бил дете с увреждания. През годините преживяла много емоции и много напрежение. Показанията на двете психоложки са последователни, логични и непротиворечиви, като и двете не са заинтересовани от изхода на делото. Те изчерпателно описват емоционалното съС.ие на двете момичета. Това емоционално съС.ие е такова, че изключва то да бъде представено лицемерно и престорено от две млади момичета с малък социален и житейски опит.

Не са налице противоречия в показанията на пострадалите, още по-малко пък такива описвани в психиатричните експертизи. В съдебно-психиатричната и психологична експертиза на В. Б. (на л.л. 46 – 63 от том II-ри на ДП) на лист 13 от същата и в комплексната съдебно психиатрична и психологична експертиза на Р. П. (на л.л. 2 – 16 от том III-ти на ДП) експертите са коментирали противоречия в някои от детайлите между показанията на двете пострадали. Следва да се посочи, че вещите лица не са имали за задача да изследват противоречия в показанията на двете пострадали, видно от поставените им задачи. Такава задача не може да им бъде и поставяна, доколкото това е в правомощията на решаващия делото орган. Понеже се поставя въпроса за противоречия в показанията на двете пострадали момичета, настоящата инстанция дължи отговор на довода за тези противоречия. В първия случай П. е заявила, че П. И. ги е съблякъл лично, за да ги провери за зарази, а Б. е казала, че се съблекли сами. Във втория случай П. заявила, че П. закарал сина си да спи в другата стая, а на тях пуснал порно. Б. пък твърдяла, че синът на П. гледал порно заедно с тях. Третия случай касаел продължителността на инкриминираната дейност. П. твърдяла, че дейността продължила три-четири седмици, по два и три пъти в седмицата, а Б. твърдяла, че общо ходили у П. два пъти. Четвъртият посочен случай на противоречие е относно това, дали П. И., когато се е появил пред момичетата по халат е бил в кухнята, както твърди Б. или в коридора, според Р. П.. И последният случай визира различие между двете, относно това къде е касата в дома на И., от която той е извадил оръжието, за да го покаже на двете. П. твърди, че касата не е в спалнята, а в друга стая, а Б. твърди, че в спалнята има три каси с оръжие. Подобни противоречия са несъществени, доколкото не касаят факта на престъплението, а някои детайли от обстановката, които свидетелките възпроизвеждат добросъвестно, така както са ги възприели.

Двете момичета не живеят в апартамента на подсъдимия и може да не си спомнят в коя точно стая са станали някои от събитията. Без значение е също така, дали подсъдимият е накарал девойките да се събуят, за да ги преглежда за зараза между краката или сам ги е събул. Относно соченото противоречие за броя на събитията, то е некоректно, понеже П. разказва колко са били случките, а Б. говори колко пъти общо са ходили у подсъдимия. В заключение настоящата инстанция счита, че сочените като противоречия факти не могат да поставят под съмнение цялостната достоверност на техните показания.

Неоснователен е доводът за противоречие между показанията на двете момичета и тези на свидетелите Й. М. и И.н И. досежно обстоятелството от коя страна на вратата на апартамента наречен „Б.“ – вътрешната или външната има резе за заключване. И двете пострадали твърдят, че като ги е завел в апартамента подсъдимият е заключил вратата с резе от вътрешната ѝ страна. В показанията си пред основния съд (в с.з. на 08.07.2022 г.) И. твърди, че от външната страна на апартамента известен като „Б.“ има кука, с която тази врата се затваря отвън. Твърди обаче, че не си спомня, дали от вътрешната страна вратите на този апартамент имат резета. Свидетелят Й. М. в същото съдебно заседание твърди, че резето на апартамента е от външната страна, а не от вътрешната такава. Изрично посочва, че „вратата се закача отвън, за да не зяпа“. Очевидно има предвид, че вратата се затваря отвън с кука, за каквато говори и свидетелят И., а не за резе, с което вратата да се заключи отвътре, след като се затвори. По нататък М. заявява, че не е ходил в посочения апартамент от 2018 -2019 година. Няма спомен кога точно е ходил преди 2018 година, но когато е ходил е нямало резе от вътрешната страна. Показанията на тези двама свидетели не поставят под съмнение достоверността на показанията на пострадалите дори в частта им как и дали се е заключвала вратата на въпросния апартамент през лятото на 20.. година. Това е така, понеже И. не си спомня дали е имало резе от вътрешната страна на вратата, а М. няма спомен за съС.ието на вратата през инкриминирания период – лятото на 20.. година. За съС.ието на вратата на този апартамент е разпитван и свидетелят В., който също е заявил, че не помни дали вратата се е заключвала и дали е имала резе.

Несъстоятелен е доводът за противоречия между показанията на двете пострадали и тези на свидетелите Б. К. и П. П.. Показанията на последните не опровергават тези на Б. и П., че са изпитвали страх от действията на подсъдимия. В съдебното заседание на 08.07.2021 година Б. К. заявява, че е изпращал В. и Р. до т.нар. „г.“ много пъти. Не си спомня причината, поради която ги е изпращал. Познава П. И., но няма спомен дали са го срещали, когато е изпращал момичетата. В съдебното заседание на 18.07.2022 година свидетелят П. П. е заявил, че не е изпращал В. Б. до т. нар. „г.“, а само че са били приятели. В показанията си от 07.07.2021 година В. Б. твърди, че през периода 2015 – 2018 година с П. П. са имали приятелски отношения, които не са били интимни. Б. не твърди, че този свидетел я е изпращал до т.нар. „г.“, където е живяла. Твърди само, че е искала да има близък човек, който да я защити, ако нещо се случи. Б. не твърди, че е споделяла на П. за преживяванията ѝ с подсъдимия И.. Всички тези обстоятелства не сочат на

противоречия между показанията на двете пострадали момичета от една страна и тези на К. и П. от друга, още по-малко пък последните двама свидетели да опровергават показанията на пострадалите момичета.

Свежда се довод, че двете пострадали не са се страхували от И., понеже след случаите са отишли на дискотека с него. В тази връзка се сочи, че в том IV-ти на лист 19 от ДП е приложена снимка на подсъдимия с пострадалата В. Б.. Посочената снимка е била предявена на свидетелката Б. в съдебното заседание на 07.07.2021 година. Тя е дала убедително обяснение за начина по който е направена снимката. Разказала е, че на снимката пише 07.09.2014 година и е направена, когато подсъдимият, освен с двете пострадали е бил и с други деца в т.нар. „г.“ и се е снимал с почти всяко от децата. Снимката е направена повече от година след инкриминираните деяния и обстоятелствата, при които е направена не опровергават показанията на Б.. Подсъдимият И. заедно с двете пострадали момичета са живели в една затворена общност, свързана от трудовата заетост на И. и на родителите на децата. Поради това децата са се срещали и са общували много често с подсъдимия. Тези срещи в още по –голяма степен са засилвали страховете на двете подрастващи момичета.

Неоснователен е доводът на защитата на подсъдимия, че показанията на свидетеля С. И. – син на подсъдимия, опровергават тези на двете пострадали. Същият е разпитан от основния съд в съдебното заседание на 08.07.2021 година. Той установява, че Б. и П. са идвали в техния апартамент, за да си общуват, понеже са били на сходна възраст. Същият обаче не е бил очевидец на нито едно от деянията на баща си. Обяснява за влошените отношения между П. И. и родителите на В. след 2014 – 2015 година. Твърди, че Б. и П. са започнали да набедяват баща му, заради влошените отношения. Основният съд правилно е преценил тези показания като защитна позиция на свидетеля, с цел да оневини по възможност баща си. Дори и първото деяние на подсъдимия, при което С. И. е бил в хола на апартамента не се е осъществило пред него, а в другата стая, така че С. И. не е бил очевидец на това деяние. Не е бил очевидец и на останалите деяния. Не е вярно твърдението на С. И., че баща му не е имал ловно оръжие. В обясненията си пред основния съд от 18.07.2022 година самият подсъдим заявява, че към инкриминирания период е бил ловец и е имал документ за подборен лов и за целогодишно ловуване.

Обясненията на подсъдимия П. И., че не е опипвал двете момичета, че не са го виждали съблечен гол, че момичетата вероятно са го шпионирали през ключалката, докато се е къпал в банята и така са видели анатомичните особености по гениталиите му, правилно са преценени като него защитна позиция. Показанията на В. Б. и Р. П. кореспондират със съдебномедицинската експертиза на подсъдимия (том II, на л.л. 32 – 40 от ДП), относно белезите по половия член и тестисите на същия. Те са видели белезите при една от срещите им, когато И. е бил по халат, разтворил го е и си е показвал члена. Заключение на експертизата е, че у подсъдимия е налице хипоспадия – вродена аномалия в развитието на уретрата. Х. на половия орган, която е била оперативно коригирана в ранна детска възраст и понастоящем е с описаното състояние на половия член и тестисите. Това

заключение съответства на показанията на двете момичета. Р. П. заявява в показанията си: „По десния тестис имаше От това, което научих в училище осъзнах, че уретрата на половия му орган беше по-долу, не беше като нормалните, беше по ствола на пениса му“. В показанията си от същото съдебно заседание В. Б. разказва: „Има анатомична особеност, както на уретрата, така и на тестисите. Той твърдеше, че е обрязан“. Подобни особености в интимната област на подсъдимия не могат да бъдат видени от двете момичета през ключалката на банята, докато И. се е къпал. Основателно е преценено като недостоверно обяснението му, че единствено за да ядоса И. Б. е заявил на последния: „ти откъде знаеш, че и аз не съм бил с В. и аз не съм ѝ първия мъж?“. Ако нещата бяха толкова безобидни нямаше да се наложи двете пострадали момичета, заедно със семействата си да напуснат жилищата си в Г. и да се преместят да живеят в П.. При това с единствената цел да не виждат подсъдимия.

Неоснователен е доводът на защитата на подсъдимия, че съдът е кредитирал заключенията на назначените в съдебно заседание комплексни съдебно-психиатрични и психологични експертизи, съответно на В. Б. и Р. П., а не е кредитирал първата тройна, втората двойна и третата тройна съдебно – психиатрична и психологични експертиза назначени на досъдебното производство. Според защитата последната експертиза не могла да обясни как острият стрес получен от пострадалите момичета от действията на подсъдимия не бил забелязан от техните родители. Оспорва се изводът на експертите, че в резултат на случилото се с нея В. Б. получила промяна в емоционалното и социалното функциониране, изразяващо се в нарушения от регистъра на интимни отношения и трудност в осъществяването им. На този извод противоречал фактът, че веднага след случилото се Б. си намерила двама приятели, включително и свидетелят П.. Подобен довод на защитника почива на превратно тълкуване на доказателствените материали. В разпита си пред основния съд В. Б. заявява, че отношенията ѝ със свидетеля П. са били чисто приятелски и в него е търсила по-големия брат, който може да ѝ помогне психически, за да преодолее преживяното. С него не е имала сексуални отношения. Заявява още, че със свидетеля Б. К. също не е имала сексуални отношения. В разпита си пред основния съд свидетелят П. в с.з. на 18.07.2022 година не твърди да е имал сексуални отношения с Б.. Свидетелят Б. К. пред основния съд, в с.з. на 08.07.2022 година също заявява, че с В. Б. не са имали интимни отношения. Тези обстоятелства са в подкрепа на твърдяното от Б., че в резултат на действията на подсъдимия по отношение на нея и на Р. П. е имала преграда пред сексуалното общуване с противоположния пол.

Неоснователен е доводът, че основният съд е следвало да кредитира заключенията на съдебнопсихиатричните и психологични експертизи от досъдебното производство (в томове 2-ри и 3-ти от досъдебното производство), а не заключенията на експертизите на двете момичета назначени в съдебно заседание (на л.л. 345 – 372 и на л.л. 376-400 от том 2-ри на нхд № 61/2021 г. на Военен съд - П.). Основните разлики между двете експертизи се изразяват в това, че на досъдебното производство, у В. Б. и Р.

П. няма данни за преживян остър стрес или друго разстройство на адаптацията за периода от края на месец юни 20.. година до 15.09.20.. година, както и че няма обективни и медицински данни при двете момичета описаните от тях преживявания да са се отразили до степен на развил се невротично или емоционално разстройство, като последица от преживяното. От друга страна експертизите, назначени от съда, заключават, че са налице достатъчно клинични данни, позволяващи да се приеме, че след визираното събитие у всяка от пострадалите е настъпила промяна в емоционалното им и социално функциониране, изразяващи се в нарушения от регистъра на разстройство в адаптацията. При Б. същото е намерило израз в започването на интимни отношения с мъже и трудност в осъществяването им. При П. също е налице отражение на случилото се върху интимния ѝ живот изразяващо се предимно в по-трудно допускане на интимна близост и възпроизвеждането на психотравмените преживявания при наличието на такава. В психиатричните и психологични експертизи на досъдебното производство се набляга на обстоятелството, че не са констатирани от близките на момичетата външни вегетативни и поведенчески белези у освидетелстваните, които да са индикатор за преживявана от тях остра стресова реакция. Според експертите ситуацията на остър стрес у освидетелстваните трудно би останала незабелязана от близките им. Прави впечатление, че в данните от делото от значение за експертизата експертите на досъдебното производство не са съобразили и не са коментирали разказното от двете момичета за проблемите, които те са преживели във връзка със сексуалното им съзряване и проблемите, които двете са имали при общуването с противоположния пол. При повторните експертизи назначени от основния съд вещите лица изрично са изследвали и интимния живот на двете пострадали и са го коментирали. Установили са, че деянията на подсъдимия са довели до разстройство на преживяванията на двете в тази сфера и до нарушение на адаптацията и остра стресова реакция при двете.

В съдебнопсихиатричните експертизи, изготвени на досъдебното производство, вещите лица са давали отговори на въпроси, които не са им били поставяни и не са от тяхната компетентност – например да дават заключение за достоверността на свидетелските показания на двете пострадали. Така например в повторната комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на В. Б. (71-100 от том II-ри на ДП), на въпроса как и доколко е повлияло случилото се с нея по отношение на нейното емоционално и социално функциониране и отразява ли се по някакъв начин случилото се върху интимния ѝ живот експертите са отговорили, че не са установени данни тези събития да са се отразили негативно на нейното емоционално и социално функциониране и върху интимния ѝ живот. В описания от експертизата преглед на В. Б. от 08.04.2019 година изобщо не личи вещите лица да са опитвали да изяснят този въпрос. Макар подробно да са разпитвали освидетелстваната за инкриминираните случаи липсват поставени към нея въпроси за изясняване на тази задача. В този смисъл отговорът на този въпрос се явява необоснован. Вместо това на л. 98 от посочения том, при обсъждането на задачите вещите лица са написали, че

„свидетелските показания от страна на момичетата не могат да бъдат кредитирани с абсолютно доверие...“. Подобен подход е възприет и при повторната комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на Р. П. (л.л. 28-51 от том III-ти на ДП). В данните от прегледите и психологическите изследвания на освидетелстваната от 21.03.2019 г., на 08.04.2019 г. и в интервюто от 15.05.2019 година липсват данни експертите да са събирали информация по поставения им въпрос как и доколко е повлияло случилото се с Р. П. по отношение на нейното емоционално и социално функциониране и отразява ли се по някакъв начин то върху интимния ѝ живот. Данни в тази насока изобщо не са обсъждани от вещите лица. Но пък в заключението са били категорични, че няма повлияване на случилото се с Р. П. по отношение на нейното емоционално и социално функциониране и отразяване върху интимния ѝ живот. Това също прави експертизата необоснована в тази ѝ част. Ето защо в тази ѝ част експертизата е необоснована.

В двете допълнителни тройни комплексни съдебно-психиатрични и психологични експертизи на досъдебното производство, на В. Б. (на л.л. 108 – 131 от том II-ри на ДП) и на Р. П. (на л.л. 59-81 от том III-ти на ДП) вещите лица са имали за задача да изследват паметовите възможности на двете пострадали и способността им да съхраняват спомени. Също и да отговорят на въпроса дали случилото се е повлияло на тяхното развитие. При отговора на последния въпрос липсва конкретика дали случилото се е повлияло на двете момичета и как е повлияло на тяхното по-нататъшно развитие. Вместо това експертите са се задоволили да напишат, че към настоящия момент не се установява тежка житейска дезадаптация при двете като резултат от случилото се, без да отговарят на конкретния въпрос.

Изложените недостатъци на експертизите от досъдебното производство са дали основание на първостепенния съд да назначи повторни комплексни съдебно-психиатрични и психологични експертизи на двете пострадали. Доколкото е възникнало съмнение относно коректността на вещите лица на досъдебното производство правилно съдът е назначил експерти от друг град. Вещите лица, след запознаване с всички материали по делото от значение за експертизата, психиатричен преглед и психологично изследване на двете момичета са дали задълбочени и аргументирани отговори на поставените им въпроси. Най-съществените отговори на експертите, от значение за делото, са следните: през инкриминирания период – месец юни 20.. година – 15 септември 20.. година двете момичета Б. на 12 години и П. на 10 години в личностно отношение са били в етап на формиране и на социално узряване. Преживяванията на Б. са били свързани с подлагане на значим стрес от събития, които тя описва като психотравматични. Психичното състояние и преживяванията на Б. намират израз във формиране на симптоми от сферата на разстройство в адаптацията с елементи на посттравматични изживявания. При обсъждането на отговорите на въпросите в последната експертиза назначена от съда експертите изрично са отбелязали, че за възрастта, на която е била Б. по време на травмиращите случки е нормално в чувствата си тя да се ръководи от външни внушения, а не от лични убеждения, тъй като не е

осъзнавала сложните човешки взаимоотношения и не е можела самостоятелно и правилно да се ориентира в тях. Описаните блудствени действия е преживяла като значим стрес, в отговор на който е проявила пасивно поведение. Този извод на експертите кореспондира с показанията на Б., че през цялото време до 2017 година не е посмяла да сподели за случилото се, поради страх от думите на подсъдимия, че ще убие родителите ѝ и тя ще трябва да се грижи сама за болния си брат. Също така не е задължително тази уплаха да се съпътства от вегетативни физиологични промени, които не подлежат на личностов контрол и се наблюдават от околните, както е отбелязано в повторната експертиза на досъдебното производство. Относно Р. П. заключението на експертизата е, че по време на инкриминирания период – месец юни 20.. – 15.09.20.. година все още е била в етап на личностно формиране и емоционално и социално узряване. Психичното ѝ състояние и узряване в този период намират израз във формиране на симптоми от сферата на разстройство в адаптацията, с елементи на посттравматични изживявания. При обсъждането експертите посочват, че описаните блудствени действия са преживени от Р. като силен стрес, в отговор на който тя е проявила пасивно поведение, водена от притеснението, „дали ще ми повярват“. Като се добавят към това и закана на подсъдимия, че ако разкажат за случилото се ще се случат лоши неща най-близките им хора се обяснява продължителното мълчание от страна на Р. П. и В. Б.. В съдебното заседание пред първостепенния съд на 31.05.2022 година експертите са изяснили, че при травмено събитие е налице този феномен на латентен период, в който човек може да няма никакви оплаквания и да не споделя случки и истории относно събитието и в един момент след продължително време при подобна случка или при спомен да се появи травмата. Това обяснява и продължителното мълчание на двете пострадали момичета от инкриминирания период до 2017 година, когато са разказали за инкриминираната дейност на подсъдимия.

По нататък експертите отговарят, че към периода на инкриминираното деяние двете пострадали момичета са били във възрастов етап на оформяне на личността и съзряване в интелектуално, емоционално, социално и сексуално отношение. Въпреки това считат, че диапазонът на формиране представи и общи познания кореспондира с изграждането на причинно - следствени връзки от ситуативен характер и им позволява да разбират свойството и значението на случилото се с тях. При В. Б. са налице достатъчно клинични данни, които позволяват на експертите да приемат, че след визираното събитие при нея е настъпила промяна в емоционалното ѝ и социално функциониране, изразяваща се в нарушения от регистъра на разстройство в адаптацията. Същото е намерило израз и в започването на интимни отношения и трудност в осъществяването им. При Р. П. случилото се е повлияло в значителна степен върху емоционалното ѝ и социално функциониране, с проява на симптоми на разстройство в адаптацията. Относно интимния ѝ живот също е налице отражение на случилото се върху него, изразяващо се предимно в по-трудно допускане на интимна близост и възпроизвеждане на психотравмените преживявания при наличието на такава близост.

Настоящата инстанция се солидаризира с изводите на основния съд, че следва да бъдат кредитирани заключенията на последните две комплексни експертизи, назначени и изслушани от основния съд. Заключенията им се основават на пълен и изчерпателен анализ на всички обстоятелства по делото, включително и на обстоен психиатричен преглед и цялостно психологично изследване.

Наложеното наказание на подсъдимия не е явно несправедливо. За извършеното от подсъдимия деяние по чл. 149 ал. 5, т. 1 от НК законът предвижда наказание от пет до двадесет години лишаване от свобода. Основният съд, при определяне размера на наказанието лишаване от свобода е съобразил наличните отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, в това число ниската възраст на двете малолетни момичета, значително под предела на малолетието – съответно 10 и 12 години, високата степен на обществената опасност на деянието, завишена и от факта, че при блудството постигането на целта (половото желание или удовлетворението), е несъставомерен признак от състава на престъплението, което съдът е отчел при индивидуализацията на наказанието в посока на увеличаването му. Съобразил е и че деянията са съпроводени със закана с убийство и при едно от тях подсъдимият е използвал огнестрелно оръжие. Отчел е също така тежкото семейно положение на подсъдимия, необходимостта да полага грижи за болното си дете и добрите му характеристични данни. Съдът е преценил, че нормално на подсъдимия следва да се наложи наказание в размер на девет години лишаване от свобода. Преценил е обаче, че този срок следва да бъде значително редуцирано (с 1/3 от определения по механизма на чл. 54, ал. 2, вр. ал. 1 от НК размер) като полагаща се компенсация за неразумно дълго продължи. процес. Това е и в светлината на практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно която наказателното производство е с неразумна продължителност по смисъла на чл. 6 §. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. В случаите на забавено правосъдие, какъвто е настоящият съдилищата следва да признаят неспазването на изискването за разумен срок на чл. 6, § 1 по „достатъчно ясен начин” и да компенсират подсъдимия „по изричен и измерим начин”. По тази причина съдът е намалил наказанието в справедливия размер от девет години лишаване от свобода на шест години лишаване от свобода. Съдът се е съобразил с практиката на ЕСПЧ и на ВКС на РБ, че в хипотезите на нарушения на чл. 6, § 1 от ЕКПЧ съдилищата следва да посочат: 1. какво би било полагаемото му се по правилата на НК наказание, ако не беше допуснато нарушението, и 2. да уточнят конкретния размер на редуцицията. Законосъобразно е определен и първоначалния СТРОГ РЕЖИМ при изтърпяването на това наказание, доколкото подсъдимият е осъден за умишлено престъпление на лишаване от свобода за повече от пет години, по смисъла на чл. 57 ал. 1 т. 2 буква „а“ от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Неоснователен е доводът за изтекла погасителна давност на предявените от пострадалите В. И. Б. и Р. С. П. граждански иски срещу подсъдимия за причинените им от деянието на старшина П. И.

неимуществени вреди в размер на по 20 000 (двадесет хиляди) лева, ведно със законните последици от датата на извършване на деянието до окончателното изплащане на сумите. Исковете са предявени в разпоредителното заседание на основния съд на 18.06.2021 година. Изтъква се, че от датата на деянието – месец септември 20.. година до предявяването на иска 18.06.2021 година са изминали повече от пет години и претенцията на гражданските ищци е погасена по давност. Възражението за погасяване на вземането по давност е направено от защитника на подсъдимия за пръв път във въззивното производство. Повереникът на гражданските ищци възразява, че това възражение е недопустимо, доколкото не е направено веднага след предявяване на гражданския иск. Вероятно се прави аналогия с правилата на ГПК, съгласно които ответникът е длъжен да изчерпи всичките си възражения в отговора на исковата в месечен срок от получаването ѝ. В противен случай тази възможност се преклудира (вж. чл. 133 ГПК). Настоящата инстанция не споделя тези доводи. Предявяването и приемането за разглеждане на гражданския иск в наказателното производство се извършва по правилата на НПК, в рамките на единен наказателен процес. Относителната самостоятелност на гражданския иск, произтичаща от правилото на чл. 88, ал. 1 от НПК, не променя характера на съдебния процес относно вземането на пострадалия, дори и когато предмет на разглеждане е само гражданската част на присъдата или решението (р. № 420 от 20.10.2011 г. по н.д. № ...157/11 г. на I н.о. на ВКС). В случая не са налице предпоставки за субсидиарното прилагане на ГПК, доколкото не се касае до липса на съответни правила в НПК. Сред правата на обвиняемия по чл. 55, ал. 1 от НПК е да прави искания, бележки и възражения. Ситуирането на цитираната норма в общите правила на НПК обуславя приложимостта ѝ за фазите и всички стадии на наказателния процес. В този смисъл правото на подсъдимия да направи възражение за изтекла давност за вземането по гражданския иск в наказателното производство не би могло да се ограничи само до първоинстанционното разглеждане на делото.

Макар възражението за изтекла давност да е допустимо, по същество е неоснователно. Съгласно чл. 114, ал. 3 от ЗЗД, за вземания от непозволено увреждане давността почва да тече от откриването на дееца. В повечето случаи моментът на увреждането и откриването на дееца съвпадат по време, но е възможно извършителят на деликта да бъде установен след настъпването на вредните последици. Настоящият случай е точно такъв. Гражданският иск може да бъде предявен едва в съдебната фаза на наказателния процес. Съгласно чл. 214, ал. 3 от НПК в акта за образуване на досъдебно производство не се посочват имената на лицето, за което има данни, че е извършило престъплението. Следователно първата възможност за пострадалия от престъплението да узнае лицето, срещу което може да предяви граждански иск е привличането му в качеството на обвиняем. Подсъдимият П. И. е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 149, ал. 5, т. 1 от НК на 30.06.2020 година (на л.л. 94 от том I-ви на досъдебното производство). От този момент е започнала да тече и давността за вземането от непозволено увреждане. Доколкото исковете са предявени и

приети за разглеждане от основния съд в разпоредителното заседание на 18.06.2021 година, то е очевидно, че от момента на привличане на подсъдимия като обвиняем – 30.06.2020 година до предявяването на исковете срещу подсъдимия не е изтекъл петгодишния давностен срок.

Признаването на подсъдимия за виновен по повдигнатото му обвинение в принципен план предполага изискванията на чл. 45 от ЗЗД за ангажиране и на гражданската отговорност на подсъдимия, поради което и съдът намери гражданските искове на двете пострадали момичета за основателни. Основният съд в съответствие с принципа за определяне на обезщетението по справедливост е уважил изцяло предявените граждански искове от двете пострадали срещу подсъдимия. В резултат на деянието на подсъдимия двете пострадали момичета са преживели силен емоционален стрес, при което се затворили в себе си. В. Б. била много стресирана от случилото се. Заплахите на подсъдимия повлияли на психиката ѝ, при което тя се затворила в себе си, не излизала от дома си, освен за да ходи на училище, притеснявала се някой да не разбере какво ѝ се е случило. Наложило ѝ се да посещава в продължение на около две години психолог, който да ѝ помогне да преодолее понесената травма. В резултат на получения от деянието стрес напълняла с около 50 кг. Съгласно заключението на последната комплексна експертиза стресът при Б. е прераснал в психотравма. Преживените събития са предизвикали у нея силен страх и чувство за безпомощност. Р. П. също е преживяла значителен стрес, най-вече от заплахите на подсъдимия. Емоционалните преживявания след деянията на подсъдимия при нея се характеризират с изразена депресивност. Преживяла е случилото се като изключително стресогенно житейско събитие, пораждащо остра стресова реакция или значима житейска промяна имаща за последица разстройство в адаптацията. Извършеното от подсъдимия ще влияе много дълго време върху психичната и емоционална сфера на В. Б. и Р. П.. Ето защо присъдените обезщетения от по 20 000 лв. за всяка от тях, явяваща се обезщетение за претърпените от двете неимуществени вреди са в съответствие с принципа за справедливост на обезщетението по смисъла на чл. 52 от ЗЗД. Предвид на изложеното обезщетенията за двете момичета се явяват основателни и справедливи по размер.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид изложеното и на основание чл. 338 от НПК Военно-апелативният съд:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 6/18.07.2022 година по нохд № ...0216200200061 на Военен съд – П..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от

съобщаването му страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____